

ADVIES

2008-073

12 januari 2009

Klacht geen onderwijs op eigen niveau, dyslectie, aansluiting regulier onderwijs

Leerling krijgt volgens klagers ten onrechte geen onderwijs op eigen niveau, dyslectie, aansluiting regulier onderwijs.

De Commissie is van oordeel dat de school al het mogelijke in het werk heeft gesteld om de leerling die zorg en begeleiding te bieden die hij nodig heeft. De school heeft consistent en professioneel gehandeld en heeft bij voortdurend getracht haar handelwijze in onderling overleg met klagers af te stemmen. De Commissie is ook van oordeel dat niet gezegd kan worden dat de school de eventuele dyslectieproblematiek van de leerling heeft miskend. Het standpunt van klagers dat de secundaire problematiek bij de leerling uitsluitend wordt veroorzaakt door het feit dat de school hem geen onderwijs op zijn niveau aanbiedt, deelt de Commissie niet.

De Commissie acht de klacht ongegrond.

1. Verloop van de klachtenprocedure

- 1.1. Op 30 oktober 2008 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de directie van de *school (verder te noemen: de school) en tegen het bevoegd gezag. Bij brief van 9 december 2008 hebben klagers een aanvullend schrijven aan de Commissie doen toekomen.
- 1.2. De Commissie heeft het bevoegd gezag en de school verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.
- 1.3. Bij brief van 15 december 2008 heeft mevrouw mr. A.E. Valstar, juridisch adviseur van de Besturenraad, namens de school en het bevoegd gezag gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.
- 1.4. De klacht is vervolgens behandeld tijdens een hoorzitting ten overstaan van de Commissie op 12 januari 2009 te Utrecht. Klagers zijn in persoon verschenen. De heer K. was namens de school aanwezig. Het bevoegd gezag heeft zich laten vertegenwoordigen door mevrouw V.. De school en het bevoegd gezag werden bijgestaan door mevrouw Valstar, voornoemd.

2. Standpunt klagers

Klagers zijn van oordeel dat de school hun zoon A. ten onrechte geen onderwijs op zijn niveau aanbiedt en hem ten onrechte doorverwijst naar een school voor speciaal onderwijs. Klagers zijn van oordeel dat de school miskent dat er bij A. sprake is van dyslexie en hem om die reden ten onrechte

niet als zodanig behandelt. Met de uitslag van de tweede test van de IJsselgroep, kunnen klagers zich niet verenigen, omdat de IJsselgroep niet in staat bleek A. te testen op dyslexie. Zij hebben de IJsselgroep dan ook verzocht dit rapport te vernietigen, welk verzoek door de IJsselgroep is gehonoreerd. Inmiddels hebben klagers een onderzoek laten verrichten door het Instituut Braams & Partners, waaruit zou zijn gebleken dat A. dyslectisch is.

Klagers verwijten de school voorts dat A. een doorbroken leerweg heeft.

Bovendien kunnen zij zich niet verenigen met het feit dat A. op dit moment niet de leerstof van groep 4 krijgt aangeboden. Klagers hebben aangevoerd dat verzoeken daartoe door de school zijn geweigerd. Hij verliest op deze manier in de ogen van klagers iedere aansluiting in het regulier onderwijs.

Klagers kunnen zich tot slot niet verenigen met het feit dat de school de verwijderingsprocedure in gang heeft gezet. Met het dossier zoals de school dit over hun zoon A. heeft opgesteld, kan hij naar de mening van klagers op geen enkele andere school in het regulier onderwijs terecht. Klagers wensen met hun klacht in ieder geval te bewerkstelligen dat hun zoon A. een eerlijke kans krijgt in het regulier primair onderwijs.

3. Standpunt directie en bevoegd gezag

In reactie op de klacht is namens de school en het bevoegd gezag aangegeven dat klagers en de school niet op één lijn zitten ten aanzien van het onderwijs en de zorg die A. nodig heeft. De school kan A. niet bieden wat hij nodig heeft. A. is in 2006 in groep 2 op de school gekomen. Na enkele weken onderwijs is A. met instemming van klagers getest door de IJsselgroep. Aan de IJsselgroep werd de vraag voorgelegd welke begeleiding nodig was voor A. om hem een reële kans in groep 3 te geven. De school wenste in groep 3 te starten met een eigen leerlijn voor A., maar klagers wilden dat hij de reguliere leerstof van groep 3 kreeg aangeboden. De school is klagers hierin aanvankelijk gevolgd, waardoor de andere aanpak vertraagd is opgestart. Dit heeft ertoe geleid dat A. twee keer groep 3 heeft gedaan. Inmiddels zit hij in groep 4 met een aangepast programma op het niveau van midden groep 3 en blijft hij zowel op het gebied van taal als op het gebied van rekenen achter. Zijn secundaire gedragsproblematiek neemt als gevolg hiervan ook toe. A. heeft moeite met zijn concentratie, aandacht en het zelfstandig werken. A. is, wederom met instemming van klagers, een tweede keer getest door de IJsselgroep. Dit onderzoek viel in drie aspecten uiteen, namelijk ten eerste: wat zijn de cognitieve mogelijkheden van A., ten tweede: is er sprake van dyslexie en ten derde: kan de school hem nog begeleiden. De uitkomst van dit rapport bevestigde de bevindingen van de school, maar klagers hebben de uitkomst van dit rapport verworpen, zodat de school hiernaar niet heeft kunnen handelen.

De school heeft aangevoerd dat zij zich tezamen met hulp van (externe) deskundigen tot het uiterste heeft ingespannen om A. die begeleiding en zorg te bieden die zijn specifieke onderwijsbehoefte van hem vraagt, maar dat zij hiertoe niet langer in staat is. De school heeft aangegeven handelingsverlegen te zijn en niet aan de zorgbehoefte van A. te kunnen voldoen door hem te bieden wat hij nodig heeft. A. heeft veel meer behoefte aan gerichte en intensieve hulp dan de school kan bieden. De school heeft aangevoerd hierover herhaaldelijk te hebben geprobeerd met klagers in gesprek te raken, maar de communicatie met klagers verloopt uitermate moeizaam. Klagers willen naar de mening van de school namelijk niet onderkennen dat de school niet die zorg en begeleiding

kan bieden die A. nodig heeft en schuiven ieder voorstel of initiatief van zowel de school als het bevoegd gezag terzijde. De school kan als gevolg hiervan niet anders dan concluderen dat elk vertrouwen zoek is en heeft vastgesteld dat er een onwerkbaar situatie is komen te ontstaan. Om die reden heeft de school inmiddels de verwijderingsprocedure in gang gezet.

Zowel de school als het bevoegd gezag zijn van mening dat zij alles in het werk hebben gesteld om A. zo optimaal mogelijk te begeleiden in zijn schoolloopbaan op de school en te allen tijde te hebben gehandeld met het welzijn van A. voor ogen.

4. Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt als volgt.

De Commissie is van oordeel dat de klacht van klagers ongegrond dient te worden verklaard en overweegt hiertoe het navolgende.

De Commissie is op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting van oordeel dat de school al het mogelijke in het werk heeft gesteld om A. die zorg en begeleiding te bieden die hij nodig heeft. De school heeft gezien de voorliggende problematiek consistent en professioneel gehandeld en heeft bij voortdurend getracht haar handelwijze in onderling overleg met klagers af te stemmen. Dat A. desalniettemin geen onderwijs kan volgen op het niveau van groep 4 kan de school dan ook niet worden verweten. De Commissie is van oordeel dat de school zich vanaf het eerste moment dat A. op de school kwam intensief voor hem heeft ingespannen en hem die zorg en begeleiding heeft gegeven die tot haar beschikking stond en die van haar als professional verwacht mag worden. De school heeft daarbij altijd het belang van A. voorop gesteld. Naar het oordeel van de Commissie heeft de school zich op grond van haar ervaring als professional op het standpunt kunnen stellen dat er thans ten aanzien van A. een situatie is ontstaan waarin sprake is van handelingsverlegenheid. De school kan immers in de huidige situatie niet meer voldoen aan de zorgbehoefte van A..

De Commissie is van oordeel dat niet gezegd kan worden dat de school de eventuele dyslectieproblematiek van A. heeft miskend. De school heeft ter zitting verklaard dat zij in haar onderwijsaanbod aan A. van meet af aan het dyslexieprotocol heeft gevolgd, maar dat zijn ontwikkeling desalniettemin achterbleef. De inhoud van het rapport van het Instituut Braams en Partners kent de school niet, omdat klagers dit rapport niet hebben overgelegd en ook overigens is dit van zeer recente datum. Ook de Commissie kent dit rapport niet.

Dit doet aan het vorenstaande evenwel niets af. Ook zonder de inhoud van het rapport te kennen, is de Commissie er van overtuigd dat de door A. opgelopen onderwijsachterstand niet uitsluitend kan voortkomen uit een eventueel bij hem aanwezige dyslectische stoornis. Nog los van de vaststelling dat dyslexie in zijn algemeenheid niet reeds bij leerlingen in de leeftijd van A. genoegzaam kan worden vastgesteld, is de problematiek bij A., zoals de Commissie deze kent uit de stukken, hiervoor te divers. Het standpunt van klagers dat de secundaire problematiek bij A. uitsluitend wordt veroorzaakt door het feit dat de school A. geen onderwijs op zijn niveau aanbiedt, zodat hij zich bijvoorbeeld verveelt, deelt de Commissie niet.

De Commissie stelt vast dat klagers en de school ten aanzien van de bij A. aanwezige problematiek en de daarvoor in onderwijskundig opzicht gewenste (en vereiste) aanpak lijnrecht tegenover elkaar

staan. Daar waar de Commissie van oordeel is dat de school zich alle van haar als professional in redelijkheid te verwachten inspanningen heeft getroost om A. die zorg en begeleiding te bieden die hij nodig heeft en klagers ieder voorstel en/of initiatief dat niet uitsluitend gericht was op de behandeling van de bij Ad. veronderstelde dyslectische stoornis, hebben afgewezen, heeft de school naar het oordeel van de Commissie terecht kunnen concluderen dat elk vertrouwen van klagers in de school zoek is, als gevolg waarvan een onwerkbaar situatie is komen te ontstaan.

Overigens wijst de Commissie klagers er nog op dat zij zich in onderhavig advies geen oordeel uitspreekt over de verwijderingsprocedure. Dit betreft een eigenstandige procedure die thans niet ter advisering aan haar voorligt. Ter voorlichting merkt zij dienaangaande nog wel op dat, zou dit wel het geval zijn, de bevoegdheid tot verwijdering van een leerling ingevolge artikel 40 van de Wet op het Primair Onderwijs een discretionair karakter draagt. De beslissing om al dan niet tot verwijdering van een leerling over te gaan, is in belangrijke mate afhankelijk van de onderwijskundige inzichten van de school en diens afweging van de betrokken belangen, in het bijzonder de belangen van Adam, van de andere leerlingen, van de betrokken leerkrachten en van de school en het bevoegd gezag in het algemeen. De Commissie kan de eventuele toepassing van een dergelijke bevoegdheid derhalve slechts terughoudend toetsen.

5. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

6. Advies aan het bevoegd gezag

De commissie heeft geen nader advies voor het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 12 januari 2009 door mr. Joh.C. Westmaas, voorzitter, alsmede door drs. L. van Noort en drs. R. ter Veen-Zielhuis als leden, in tegenwoordigheid van mr. A. de Visser als secretaris.